

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D., v právní věci **žalobce: P. F.**, bytem „X“, zastoupeného JUDr. Petrem Práglem, advokátem se sídlem v Ústí nad Labem, ul. Dlouhá č. p. 5, PSČ 400 01, proti **žalované: České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze 5, ul. Křížová č. p. 25, PSČ 225 08, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované č. II ze dne 21. 4. 2008, č. j. „X“, o částečném invalidním důchodu,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. II. ze dne 21. 4. 2008, č. j. „X“, o částečném invalidním důchodu, **se pro vady řízení z r u š u j e** a věc se **v r a c í** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **j e p o v i n n a** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 52,-Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Petru Práglovi **se p ř i z n á v á** odměna za zastupování žalobce a náhrada hotových výdajů ve výši **4.000,-Kč**, která mu bude proplacena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě ve znění jejího doplnění ze dne 23. 5. 2008 a ze dne 25. 6. 2008 domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení č. II ze dne 21. 4. 2008, č. j. „X“, o částečném invalidním důchodu, kterým mu žalovaná zamítla žádost o částečný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 43 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), a podle Smlouvy mezi Českou republikou a Ukrajinou č. 29/2003 Sb. m.s., o sociálním zabezpečení (dále jen „Smlouva“), s odůvodněním, že v rozhodném období před vznikem invalidity, tj. v době od 11. 10. 1997 do 10. 10. 2007

(pozn. soudu: správně mělo být uvedeno období od 17. 10. 1996 do 16. 10. 2006), podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Chomutově ze dne 6. 12. 2007, žalobce získal pouze 1 rok a 296 dní pojištění, zatímco doba pojištění potřebná pro nárok na plný nebo částečný invalidní důchod u pojištěnce ve věku nad 28 let činí 5 let. Dále v tomto rozhodnutí žalovaná uvedla, že jelikož nejsou splněny podmínky pro nárok na částečný invalidní důchod dle českých právních předpisů a nelze aplikovat Smlouvu, neboť vyžaduje nezbytnou spolupráci příslušných orgánů (nositelů pojištění) obou smluvních stran, která vystavuje azylanta značnému riziku prozrazení jeho identity jeho domovského státu, bylo rozhodnuto ve věci zamítavě.

V žalobě ve znění jejího doplnění ze dne 23. 5. 2008 namítl, že s rozhodnutím žalované nesouhlasí proto, že žalovaná své zamítavé rozhodnutí zdůvodnila tím, že z jeho strany nebyla splněna podmínka doby pojištění s odkazem na skutečnost, že žalovaná nemůže šetřit doby pojištění v jeho zemi původu, když mu byl udělen azyl. K tomu žalobce poznamenal, že v České republice mu byl udělen azyl z humanitárních důvodů, a to s ohledem na jeho zdravotní stav, a proto je přesvědčen, že případné šetření v jeho zemi původu by jej nijak neohrozilo. Na podporu tohoto tvrzení přitom již žalované ve správním řízení zaslal dopis ředitele odboru azylového a migračního Ministerstva vnitra, který objasňuje postavení azylantů a nevylučuje možnost šetření v zemi původu azylantů s humanitárním azylem.

V následném doplnění žaloby ze strany ustanoveného právního zástupce žalobce ze dne 25. 6. 2008, bylo uvedeno, že vše nasvědčuje tomu, že žalobou napadené rozhodnutí je nesprávné, protože vykazuje znaky nezákonnosti, protože je ve svém důsledku nepřezkoumatelné, jelikož ani podle výkladových pravidel nelze spolehlivě zjistit, co bránilo žalované straně v tom, že žalobci nebyl přiznán částečný invalidní důchod. Odkaz žalované na údajné prozrazení identity žalobce v zemi jeho původu nemá ve svém výsledku žádnou vypovídací hodnotu. Dle právního zástupce žalobce bylo dotyčné rozhodnutí proto vydáno ve svém důsledku předčasně. Dále právní zástupce žalobce uvedl, že žalobce je nepochybně částečně invalidním a také splnil potřebnou dobu pojištění, přičemž na podporu tohoto tvrzení navrhl, aby žalobcův zdravotní stav byl v řízení před soudem přezkoumán lékařským vyšetřením popř. znalcem. Vedle toho právní zástupce žalobce podotknul, že žalovaná by se v rámci své rozhodovací činnosti měla obrátit na spolupracující příslušný orgán v zemi původu žalobce cestou právní pomoci za účelem prověření potřebné doby pojištění a nikoliv rezignovat na provedení tohoto úkonu s odkazem na nesmyslnou úvahu o prozrazení žalobcovy identity. Závěrem právní zástupce žalobce uvedl, že ze shora uvedených důvodů by soud měl žalobou napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalované k dalšímu řízení.

Posléze právní zástupce žalobce předložil soudu dne 3. 7. 2008 lékařské zprávy o zdravotním stavu žalobce ze dne 8. 4. 2008 a ze dne 3. 6. 2008 a současně navrhl, aby si soud vyžádal i příslušný azylový spis žalobce, který má být nositelem humanitárního azylu.

Žalovaná spolu s předložením příslušného správního spisu poskytla i písemné vyjádření k žalobě, ve kterém uvedla, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Chomutově ze dne 6. 12. 2007 nebyl žalobce shledán plně invalidním ve smyslu ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, nýbrž částečně invalidním podle ust. § 44 odst. 1 téhož zákona, a to od 17. 10. 2006. Částečnou invaliditu ani datum jejího vzniku přitom žalobkyně nerozpорије, a proto lze konstatovat, že žalobce splnil jednu ze dvou podmínek ust. § 43 písm. a) zákona o důchodovém pojištění pro přiznání částečného invalidního důchodu. Druhou podmínku pro přiznání částečného invalidního důchodu, tj. splnění potřebné doby pojištění v délce 5 roků získaných v rozhodném období 10 let před vznikem invalidity,

v daném případě tedy od 17. 10. 1996 do 16. 10. 2006, však žalobce nesplnil, protože v tomto období získal žalobce pouze 302 dnů pojištění. V předchozí žádosti žalobce o invalidní důchod totiž žalobce uvedl, že do roku 1994 pracoval na Ukrajině, od roku 2000 do roku 2002 pobíral invalidní důchod na Ukrajině, od 19. 12. 2005 do 4. 10. 2006 byl v evidenci Úřadu práce v Chomutově a od 5. 10. 2006 pracoval u zaměstnavatele Frélich Marek, Otvice. A podle nově uplatněné žádosti o invalidní důchod, na základě níž bylo v předmětné věci vydáno žalobou napadené rozhodnutí, pak žalobce uvedl dobu jen od 1. 2. 2007 do 10. 10. 2007 u zaměstnavatele ORRICO, s.r.o., Otvice.

Dále žalovaná uvedla, že si je samozřejmě vědoma čl. 14 Smlouvy, dle které je nutno při posuzování nároků na důchod přihlídnout i k existenci i dobám odpovídajícího pojištění získaným podle právních předpisů druhé smluvní strany za podmínky, že se nepřekrývají, ovšem zároveň žalovaná nemohla pominout rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR ze dne 5. 12. 2005, č. j. OAM-4686/VL-11-P07-R2-2002, e. č. V036933, které je součástí spisové dokumentace žalobce a jímž byl žalobci udělen humanitární azyl s odůvodněním, v němž se mj. uvádí, že žalobce svou vlast opustil z ekonomických důvodů a kvůli vymahačům, neboť si půjčil určité peníze, ale mafie mu spálila zboží a požadovala po něm peníze za možnost podnikání. Věřitelé pak na něj poslali mafii a žalobce byl zbit, a proto v případě návratu na Ukrajinu se žalobce obává zabít ze strany mafie.

V návaznosti na právě uvedené pak žalovaná zmínila, že v řízení o přiznání důchodu osobě, které byl v České republice udělen azyl, je vázána stanoviskem Ministerstva vnitra ČR, odboru migrace a integrace cizinců, ze dne 30. 9. 2004, č. j. 2004/46264-733, do jehož působnosti spadá azylová politika České republiky, a které je žalovaná povinna plně respektovat. Dle tohoto stanoviska všechny české orgány veřejné správy mají zajistit ochranu azylantovi, zejména nečinít žádné úkony, které by vystavily azylanta riziku prozrazení jeho identity orgánům domovského státu, což v daném případě znamenalo nevstupovat v jednání s nositelem pojištění v zemi původu žalobce. Uvedené stanovisko Ministerstva vnitra ČR je žalovaná přitom povinna respektovat ve všech případech, kdy se jedná o osobu, které byl v České republice udělen azyl, bez rozlišení toho, z jakého zákonného důvodu byl azyl v konkrétním případě udělen. Pouze v případě, že by azylant posléze získal občanství České republiky, mohla by žalovaná zahájit příslušné mezistátní důchodové řízení s nositelem pojištění bývalého domovského státu žadatele, neboť udělením občanství České republiky azylantovi zaniká mezinárodní ochrana, kterou je Česká republika povinna azylantům poskytovat. Závěrem žalovaná podotkla, že se nedomnívá, že by žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno předčasně, jelikož žalovaná rozhodla na podkladě dostatečně zjištěného skutkového zjištění se závěrem, že žalobce nezískal potřebnou dobu pojištění.

Podáním ze dne 12. 3. 2010 následně žalovaná požádala soud o navrácení předloženého správního spisu, za účelem rozhodnutí o nové žádosti žalobce o částečný invalidní důchod a dále podáním ze dne 3. 12. 2010 žalovaná soudu sdělila, že v mezidobí ještě obdržela od ukrajinského nositele pojištění potvrzení ze dne 17. 11. 2010 potvrzující doby pojištění, které žalobce získal na území Ukrajiny. V návaznosti na to pak ovšem žalovaná podáním ze dne 4. 2. 2011 soudu sdělila, že rozhodnutím ze dne 14. 1. 2011 bylo zamítavě rozhodnuto o nové žádosti žalobce o částečný invalidní důchod, neboť ten stále nezískal potřebnou dobu pojištění, neboť v rozhodném období od 17. 10. 1996 do 16. 10. 2006 získal pouze 12 dnů pojištění.

Následným podáním ze dne 8. 4. 2011 žalovaná opětovně požádala soud o navrácení předloženého správního spisu za účelem dalšího posouzení nároků žalobce na částečný

invalidní důchod, jelikož v mezidobí žalovaná obdržela od ukrajinského nositele pojištění potvrzení o době pojištění žalobce získané na území Ukrajiny. Podáním ze dne 5. 5. 2011 ovšem žalovaná vzápětí soudu sdělila, že po obdržení správního spisu a po porovnání údajů a dat bylo zjištěno, že ukrajinský nositel pojištění v potvrzení ze dne 24. 3. 2011 o dobách pojištění získaných žalobcem na území Ukrajiny nesdělil žádné nové informace, které by žalované již nebyly známy.

Podáním ze dne 19. 10. 2011, které bylo žalovanou učiněno poté, co byla seznámena se závěry posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 15. 8. 2011 vypracovaném k žádosti soudu pro účely předmětného soudního řízení, přičemž v tomto posudku byl datum vzniku žalobcovy částečné invalidity stanoven na den 19. 11. 1999, žalovaná uvedla, že na základě jí dostupných dokumentů je toho názoru, že žalobce přes změnu data vzniku částečné invalidity nezískal potřebnou dobu pojištění, když namísto potřebných alespoň 5 let doby pojištění získal jen 1686 dnů pojištění.

V následně učiněné replice, která byla učiněna poté, co právní zástupce žalobce byl seznámen se závěry posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 15. 8. 2011, právní zástupce žalobce setrval na názoru, že žalobou napadené rozhodnutí je třeba zrušit pro jeho nesprávnost.

Při jednání soudu konaném dne 21. 12. 2011 právní zástupce žalobce zdůraznil, že žalobou napadené rozhodnutí nemůže jako správné obstát, jelikož v průběhu soudního řízení s ohledem na závěry posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem ze dne 15. 8. 2011 vyšlo najevo, že žalobce splňuje obě zákonné podmínky pro přiznání částečného invalidního důchodu, a to jednak dosažení potřebné doby pojištění a jednak u něj existuje částečná invalidita.

Pověřená pracovnice žalované při tomtéž jednání soudu uvedla, že v daném případě ponechává rozhodnutí na úvaze soudu. Dále uvedla, že přes změnu data vzniku žalobcovy částečné invalidity, která byla konstatována v posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí Ústí nad Labem ze dne 15. 8. 2011, vůči kterému nemá žádné výhrady, má za to, že žalobce nesplňuje získání potřebné doby pojištění.

Při též jednání soudu bylo přikročeno i k provedení účastnického výslechu samotného žalobce, který ve své výpovědi uvedl, že se v průběhu správního řízení snažil žalované doložit veškerou dobu pojištění. Změnu data vzniku jeho částečné invalidity a změnu dosažené délky pojištění si pak vysvětluje tím, že potřebné doklady v rámci svých možností předkládal žalované postupně.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti podle § 76 odst. 2 s. ř. s. přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky v projednávané věci ovšem zjištěny nebyly.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu a uskutečněním jednání před soudem dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná, aniž by se ale ztotožnil se všemi námitkami právního zástupce žalobce. Na tomto místě soud podotýká, že se neztotožnil s námitkou právního zástupce žalobce o tom, že žalobou napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Soud má za to, že z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, třebaže stručnějšího, je zřejmé, z jakých důvodů bylo zamítavě rozhodnuto o žalobcově žádosti o částečný invalidní důchod, a proto soudu nic nebránilo v tom, aby se zabýval samotnou podstatou případu, tj. zda žalobce splnil zákonné podmínky pro vznik nároku na částečný invalidní důchod či nikoliv.

Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobci byl rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 5. 12. 2005, č. j. OAM-4686/VL-11-P07-R2-2002, udělen humanitární azyl ve smyslu ust. § 14 zákona č. 325/1999 Sb. Dále soud z obsahu předloženého správního spisu zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku lékaře pověřené vypracováním posudku pro Okresní správu sociálního zabezpečení v Chomutově, který při zjišťovací lékařské prohlídce dne 6. 12. 2007 posoudil zdravotní stav žalobce a dospěl k závěru, že žalobce není plně invalidní ale částečně invalidní, když procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti u žalobce dosahuje 40% pro postižení uvedenému v kapitole VI oddílu A položce 6 písm. c) přílohy č. 2 vyhl. č. 284/1995 Sb. s tím, že datum vzniku invalidity bylo stanoveno ke dni 17. 10. 2006.

Podle ust. § 39 odst. 1 téhož zákona pojištěnec je plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 % nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek. Podle odst. 2 a odst. 3 stejného paragrafu se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce vychází z jeho zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem, které vykonával předtím, než k takovému poklesu došlo, a k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem. Přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující schopnost výdělečné činnosti pojištěnce, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, a schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával.

Podle ust. § 44 odst. 1, odst. 2 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec částečně invalidní, pokud pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti u něho činí nejméně 33% nebo pokud mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ztěžuje obecné životní podmínky.

Způsob posouzení a procentní míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti a okruh zdravotních postižení umožňujících soustavnou výdělečnou činnost za zcela mimořádných podmínek a zdravotní postižení značně ztěžující obecné životní podmínky pak stanovuje prováděcí předpis, konkrétně přílohy č. 2, 3 a 4 k vyhl. č. 284/1995 Sb. kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění v platném znění.

V projednávané věci byla rozhodnutím žalované ze dne 21. 4. 2008 zamítnuta žalobcová žádost o částečný invalidní důchod s odůvodněním, že žalobce je sice dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Chomutově ze dne 6. 12. 2007 částečně invalidní, a to od 17. 10. 2006 (*pozn. soudu v rozhodnutí nesprávně uvedeno datum 31. 12. 2007*), neboť mu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti o 40%, ovšem nárok na přiznání částečného invalidního důchodu mu nevznikl, protože v rozhodném období před vznikem invalidity, tj. v době od 11. 10. 1997 do 10. 10. 2007 (*pozn. soudu: správně mělo být uvedeno*

období od 17. 10. 1996 do 16. 10. 2006), získal pouze 1 rok a 296 dní pojištění namísto potřebných 5 let.

Jedním z předpokladů pro vznik nároku na částečný invalidní důchod je existence částečné invalidity pojištěnce ve smyslu ust. § 44 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění. Dalším z předpokladů pro vznik nároku na částečný invalidní důchod je získání potřebné doby pojištění. Podle ust. § 40 odst. 1 písm. f) zákona o důchodovém pojištění potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod u pojištěnce nad 28 let, tedy i u žalobce, činí 5 let s tím, že podle ust. § 40 odst. 2 téhož zákona se u těchto pojištěnců zjišťuje z posledních deseti roků před vznikem invalidity.

V předmětné věci bylo proto třeba zjistit, zda žalobce splňoval ke dni 21. 4. 2008, tedy ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky částečné invalidity, tj. zda pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti u něho činil nejméně 33% nebo zda mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ztěžoval obecné životní podmínky, a dále zda získal potřebnou dobu pojištění.

Již výše bylo zmíněno, že napadené rozhodnutí bylo odůvodněno závěrem lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Chomutově, který žalobce vyšetřil a učinil závěr o poklesu jeho schopnosti soustavné výdělečné činnosti ve výši 40% a také učinil závěr o datu vzniku částečné invalidity ke dni 17. 10. 2006. Soud se tímto závěrem lékaře nespokojil, obzvláště když žalovaná ve svém rozhodnutí uváděla jiné datum vzniku žalobcovy částečné invalidity, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity plné či částečné především závisí včetně stanovení jejího vzniku, vyžádal si proto v rámci předmětného soudního řízení v intencích ust. § 52 odst. 1 v návaznosti na ust. § 77 s. ř. s. odborný posudek od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „komise“), která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobce. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobce, dále také posoudila pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti a zaujala posudkový závěr o částečné invaliditě žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí včetně data vzniku částečné invalidity.

Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení dne 15. 8. 2011 za osobní přítomnosti žalobce, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě neurologických nálezů, zpráv o chirurgickém vyšetření, o vyšetření na ambulanci bolesti, zpráv o neurologických a psychiatrických vyšetření, výpisu ze zdravotní dokumentace, lékařského výpisu historie onemocnění, lékařského nálezu žalobcova ošetřujícího lékaře a zapůjčené posudkové spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení v Chomutově. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici.

Na základě posouzení všech shora uvedených dokumentů pak komise dospěla k závěru, že k datu napadeného rozhodnutí žalobce nebyl plně invalidní podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění ovšem byl částečně invalidní podle ust. § 44 odst. 1 téhož zákona, když šlo o pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 33%, který však nedosahoval 66%, jenž by odpovídal plné invaliditě, a nešlo ani o schopnost vykonávat pro zdravotní postižení soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek. Lékaři Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem přitom shodně s lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení v Chomutově ohledně míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti u žalobce dospěli k závěru, že dosahuje dle přílohy č. 2 k vyhl. č. 284/1995 Sb. v platném znění ke dni napadeného rozhodnutí kapitola VI, oddíl A, položka 6 písmeno c) 40% s tím, že míra

poklesu soustavné výdělečné činnosti ve smyslu ust. § 6 odst. 4 a 5 téže vyhlášky se nemění. Současně ovšem komise dospěla k závěru, že tato částečná invalidita vznikla u žalobce již ke dni 19. 11. 1999 a nikoliv až ke dni 17. 10. 2006, jak stanovil lékař Okresní správy sociálního zabezpečení v Chomutově. Komise konstatovala, že u žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož dominující příčinou byla epilepsia konvulzního typu grand mall s generalizovanými záchvaty od dětství s tím, že stav je akcentován po úrazu a operaci hlavy dne 19. 11. 1998, a proto je možno za datum vzniku částečné invalidity považovat datum 19. 11. 1999, kdy dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav trval jeden rok.

Po zhodnocení výše předestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem jednala v řádném složení, že posudek ze dne 15. 8. 2011, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů, přičemž žalobce byl osobně přítomen jednání komise. Lékaři Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem sice shodně s lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení v Chomutově ohledně míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti u žalobce dospěli k závěru, že dosahuje 40% a shodně s dotyčným lékařem uzavřeli, že žalobce je částečně invalidní. Pro souzenou věc je ovšem podstatný i fakt, že lékaři Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem stanovili vznik této částečné invalidity žalobce již ke dni 19. 11. 1999 oproti lékaři Okresní správy sociálního zabezpečení v Chomutově, který jej stanovila až ke dni 17. 10. 2006.

Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise a s ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, neboť žalovaná při svém rozhodování vycházela z posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Chomutově, jehož posudek odpovídal neúplně zjištěnému skutkovému stavu, a to pokud se jedná o stanovení data vzniku částečné invalidity u žalobce. V důsledku toho pak žalovaná v rámci své rozhodovací činnosti dosažení potřebné doby pojištění žalobcem zkoumala za jiné rozhodné období, než mělo být vzato.

Soud proto napadené rozhodnutí ve výroku ad I. rozsudku pro vady řízení ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. podle ust. § 78 odst. 1, odst. 4 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Podle ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. přitom platí, že pokud soud zruší rozhodnutí správního orgánu, je správní orgán v dalším řízení vázán právním názorem soudu. Bude proto na žalované, aby znovu o nároku žalobce rozhodla, přičemž při zjišťování dosažení potřebné doby pojištění v případě žalobce, a to za náležité spolupráce žalované s nositelem pojištění v zemi původu žalobce, žalovaná bude vycházet z toho, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí byl částečně invalidní s tím, že tato invalidita mu vznikla již ke dni 19. 11. 1999 a nikoliv až ke dni 17. 10. 2006.

Jelikož žalobce měl ve věci úspěch, soud podle ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. ve výroku ad II. rozsudku uložil žalované zaplatit mu do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení v celkové výši 52,-Kč představující výdaje žalobce za poštovné spojené s podáním předmětné žaloby.

Žalobci byl pro toto soudní řízení ustanoven advokát, a proto v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. Proto soud ve výroku ad III. rozsudku rozhodl s odkazem na ust. § 35 odst. 8 s. ř. s. o určení odměny tomuto advokátovi JUDr. Petru Práglovi za zastupování žalobce ve výši 4.000,-Kč, která se skládá z částky 2.500,- Kč za 5

úkonů právní služby po 500,-Kč podle § 7 v návaznosti na § 9 odst. 2 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb ve znění po 1. 9. 2006 [převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. b), dvojí doplnění žaloby § 11 odst. 1 písm. d), podání repliky - § 11 odst. 1 písm. d), účast při jednání soudu dne 21. 1. 2011 - § 11 odst. 1 písm. g)] a z částky 1.500,- Kč za s tím souvisejících 5 režijních paušálů po 300,- Kč podle ust. § 13 odst. 1, odst. 3 vyhl. Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb. Tato částka bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 21. prosince 2011

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová